

1. Ó, én két sze-me-im, ti az Úr-ra néz - ze - tek,

Hogy kegyelmes hoz-zám, mindenkor el-higy-gyé - tek;

Az ő nagy sze-rel - mét, hoz-zám nagy jó - vol - tát

Min-den-kor hir-des - sé - tek.

2. Megragadlak, Uram, az én igaz hitemmel,
Reád támaszkodom erős reménységemmel,
Amíg meg nem hallgatsz, el sem is bocsátlak Az én lelki kezemmel.
3. Felindítlak téged nagy nyomorúságimmal,
Az én bűneimnek számtalan sokságával;
Mindaddig kiáltok, míg bé nem kötsz engem Szent irgalmasságoddal.
4. Ó, mennybéli Isten, te vagy én reménységem,
Kinek hatalmában, kezében ellenségem;
Ott vagy te, Úr Isten, én nagy segítségem, Ahol nincs reménységem.
5. Tanítsál meg engem a te igaz utadra,
Hadd jussak el rajta a te igazságodra;
Ellenségeimet gonosz szándékukban Ne engedd szabadjára.
6. Ha tebenned, Uram, nem reménykedtem volna,
A nagy bánat miatt megemésztettem volna;
Az élőknék földjén a te javaidat Meg nem láthattam volna.
7. Azért, ó, én lelkem, serkentsd fel te magadat:
Mit töröd, fárasztod nagy bánatban magadat?
Majd meg fogod látni Uradnak jóvoltát, Csak el ne hagyj magadat.